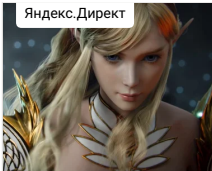

ENG YANGI KITOBLAR BIZDA!

Kitobim ilovasini qidiring:

ZiyoUz - Haqiqiy o'zbekona forum » Kutubxona » Jahon adabiyoti (Moderator: shoir) » Choliqushi (roman). Rashod Nuri Guntekin

Новый х50 Л2 High Five Сегодня!

[l2name.ru >](#)

12+

Наконечник кварцевый для термопар.

[medtexlab.ucoz.ru >](#)

Хочешь продать трансформатор ТМГ?

[ooo380v.ru >](#)

[« oldingi mavzu keyingi mavzu »](#)

Sahifalar: [1] 2 3 4 5 6 ... 41 [Pastga](#)

CHOP ETISH

Muallif

Mavzu: Choliqushi (roman). Rashod Nuri Guntekin (175478 marta o'qilgan)

0 Foydalanuvchilar va 5 Mehmonlar ushbu mavzuni kuzatishmoqda.

AbdulAziz

Forum Administratori
Mega Member

Rahmat
-aytdi: 6942
-oldi: 12023

Xabarlar: 20359
Jins:
Sevelim, seveilelim. Yunus Emre

Choliqushi (roman). Rashod Nuri Guntekin
« : 01 May 2007, 08:11:11 »

Choliqushi (roman). Rashod Nuri Guntekin

PDF formatda saqlab olish

Qayd etilgan

Ilm o'rganish - Allohdan qo'rqish, uni talab qilish - ibodat, izlash - jihat, bilmaganga o'rgatish - sadaqa, uni o'z ahliga o'rgatish - Allohga qurbatdir. Ilm - tanholikda hamroh, hilvatda - do'st, to'g'ri yo'l ko'rsatuvchi - dalil, begonlar oldida - eng sodiq do'st, Jannat yo'lining minorasidir.
Hazrati Umar ibn Hattob r.a.

Ushbu mulohaza uchun 0 foydalanuvchilar rahmat aytdilar.

shoir

Moderator
Mega Member

Rahmat
-aytdi: 2814
-oldi: 761
Xabarlar: 10773
Shoiru she'ru shuur

Re: Choliqushi (roman). Rashod Nuri Guntekin
« Javob #1 : 11 Oktyabr 2007, 12:47:53 »

Choliqushi (roman).

Rashod Nuri Guntekin

Turkchadan Mirzakalon Ismoilij tarjimasini

Birinci qism

B..., 19... yil, sentyabr.

To'rtinchi sinfdan edim. Yoshim o'n ikkilarda bo'lishi kerak. Frantsuz tili muallimimiz Aleksii opa bir kun bizga inshodan vazifa topshirdi. «Hayotdagi ilk xotiralaringizni yozishga harakat qiling. Ko'raylik-chi, nimalarni eslar ekansizlar. Sizlar uchun bu ajoyib xayol mashqi bo'ladi», — degan edi u.
Hech esimdan chiqmaydi: sho'xligimdan, sergapligimdan bezor bo'lgan murabbiylarim meni o'rtoqlarimdan ayirib, sinf burchagidagi bir kishilik kichkina partaga o'tqazib qo'yishgan edi.
Mudira aytgandek, men «cedars paytida qo'shnilarimni gapga tutmaslikni, o'qituvchimizning so'zlarini odob bilan tinglashni o'rgangunimga qadar» u yerda surgun hayot kechirishga mahkum edim.
Bir yonimda kattakon yog'och ustun bor: nimaiki qilinsa pinagini buzmaydigan va ora-sira pakkimning uchi bilan u yer-bu yeriga ozor berganimda mardona chidab turadigan vazmin, uzun, gung qo'shni

Qayd etilgan

shoir

Moderator
Mega Member

Rahmat
-aytdi: 2814
-oldi: 761
Xabarlar: 10773
Shoiru she'ru shuur

Re: Choliqushi (roman). Rashod Nuri Guntekin

« Javob #2 : 11 Oktyabr 2007, 12:48:33 »

Narigi yonimda esa monastir tarbiyasiga mos salqin va g'amgin olaqorong'ilikni saqlash uchun yasab qo'yilganga o'xshagan, darpardalari hech mahal ochilmaydigan uzun deraza. Men soz narsa kashf qildim: ko'ksimni partaga suyab, iyagimni bir oz ko'tarsam, deraza darpardalari tiriqshidan osmonning bir bo'lagi-yu, akatsiya shoxlari orasidan bitta uy derazasi bilan balkon panjarasi ko'rinar edi.

To'g'risini aytganda, manzara unchalik chiroyli emasdi. Deraza hamisha yopiq turar, balkon panjarasida esa har doim chaqaloqning yo'rgaklari yoyib qo'yilgan bo'lar edi.

Lekin men shu narsalarni ko'ra olganim uchun ham xursand edim.

Dars paytlarida qo'llarimni iyakka tirab, o'qituvchilarimga nihoyatda xudojo'y ko'rinish uchun lozim bo'lgan bir alfozda ko'zlarimni ko'kka — deraza eshigi tiriqshidan ko'ringan haqiqiy osmonga tiksam, ular meni insofqa kira boshlabdi, deb suyunishardi. Men murabbiylarimni shu zaylda aldar, ular bizdan yashirmoqchi bo'lgan hayotni tomosha qilayotgan kishiday quvonar, aldaganim va intiqom olayotganim uchun huzur qilardim.

Aleksiy opa vazifani tushuntirib bo'lgandan so'ng bizni yozishga qo'yib berdi.

Qayd etilgan

shoir

Moderator
Mega Member

Rahmat
-aytdi: 2814
-oldi: 761
Xabarlar: 10773
Shoiru she'ru shuur

Re: Choliqushi (roman). Rashod Nuri Guntekin

« Javob #3 : 11 Oktyabr 2007, 12:49:55 »

Oldingi partalarga husn berib turgan og'ir tabiatli peshqadam o'quvchi qizlar allaqachon ishini boshlab yuborishdi. Ularning yonida o'tirmasam ham, nimalar yozayotganlarini kiftlari ustidan ko'rib turganday bo'lar edim: âœœllk xotiramda qolgan birdan-bir narsa mehribon onajonimning kichkina karavotcham ustiga egilgan oltin sochli aziz boshi, menga mehru muhabbat bilan kulimsiragan havorang ko'zlaridir...âœœ tarzida shoirona yolg'on... Aslida esa onalar oltin va havoranglardan boshqa ranglarda ham bo'ladi. Faqat so'rlar*ning o'quvchilari qalamidan shunday ranglarga bo'yali chiqish u bechoralar uchun bir majburiyat, biz uchun esa odat edi.

Menga kelsak, men butunlay boshqacha qiz edim. Juda yoshligimda ayrilgan onamdan esimda nihoyatda oz narsa qolgan. Lekin onamning oltin sochli, havorang ko'zli bo'lmaganini aniq bilaman. Shunday bo'lgandan keyin, asl qiyofasini o'zgartirib tushuntirishga va bundan mamnun bo'lishga hech qanday kuch meni majbur qilolmaydi...

Qayd etilgan

shoir

Moderator
Mega Member

Rahmat
-aytdi: 2814
-oldi: 761
Xabarlar: 10773
Shoiru she'ru shuur

Re: Choliqushi (roman). Rashod Nuri Guntekin

« Javob #4 : 11 Oktyabr 2007, 12:50:16 »

***

âœœNima yozsam ekan?âœœ degan o'y meni qiynardi. Devorda Bibi Maryamning bo'yoqli surati tagiga osib qo'yilgan kakkuli soat tinmay yurib turibdi, men esa hali ham anqayib turibman. Boshimdagi lentani yechdim, sochlarimni sekin-asta ko'zimga tushira boshladim. Bir qo'lim bilan qalamni og'zimga tiqib, uni tilim bilan aylantirib o'tirdim.

Faylasuflarning, shoirlarning bir narsa yozib turganda burun qashish, bag'baqalarini cho'zish kabi g'alati odatlari bor-da axir... Qalam tishlab sochimni ko'zimga tushirib o'tirishim ham mening chuqur xayol surayotganligimni bildirishi kerak.

Xayriyatki, menda xayolotga berilish paytlari juda kam bo'lardi. Aks holda, hayotim ertaklardagi Chorshanba ayol o'choq onasining hayoti singari chigal-butal bo'lib o'tar edi.

Oradan yillar o'tdi. Mana endi begona bir shaharda notanish bir mehmonxona nomerida o'tirib xotiralarni yozypman... Sira tongi yorishmaydigan tuyoq tun azobidan qutulish uchun xotiralarni yozib turgan shu soatimda bir qo'lim yosh bolalik chog'larimdagi singari yana sochlarimni to'zg'itib, ko'zlarim ustiga tushirish bilan mashg'ul.

Buning sababi atrofda hayot oqimiga o'zini qo'yib yuboradigan yengiltak, beparvolik ekanligimdan bo'lsa kerak, deb o'ylayman. Og'ir kunlarda o'z-o'zim, o'z fikrlarim bilan tanho qolish uchun ko'zlarim bilan dunyo orasiga shu sochlarimni parda qilib qo'yishga tirishardim.

Qayd etilgan

shoir

Moderator
Mega Member

Rahmat
-aytdi: 2814
-oldi: 761
Xabarlar: 10773
Shoiru she'ru shuur

Re: Choliqushi (roman). Rashod Nuri Guntekin

« Javob #5 : 11 Oktyabr 2007, 12:50:38 »

Qalamni kabob sixiday tishlarim orasida aylantirishimga kelsak, to'g'risini aytсам, buning hikmatini o'zim ham bilmayman. Butun bilganim shuki, lablarimdan binafsha siyoh dog'lari arimas edi. Hatto bir kun, endi ko'zga ko'rinib kelayotgan qizlik chog'larimda, maktabimga meni ko'rgani kelgan bir odamning oldiga mo'ylov qo'yan kishiday chiqdim-u, uyalganimdan yerga kirib ketayozdim. Nima to'g'rida gapirayotgan edim? Ha... Aleksiy opaning ilk xotiralarni yozdirmoqchi bo'lgan inshosi to'g'risida...

O'sha kuni har qancha o'ylasam ham, faqat shu narsalarnigina yozganim esimda:

âœœMen baliqlar singari ko'l ichida tug'ilganga o'xshayman. Onamni es-es bilaman... Otam, enagam, xizmatkorimiz Husayn ham esimda... Bir kun meni ko'chada quvgan qora laychani... Bir kun to'la savatdan yashiriqcha uzum olayotganida barmog'imni chaqib olgan arini... Ko'zim og'riganda tomizilgan qizil dorini... Mehribon Husayn bilan Istambulga kelganimizni... Ha, shularga o'xshash ko'p narsalarni eslayman... Lekin bulardan hech biri ilk xotira emas... o'zim yaxshi ko'rgan ko'lda, quyuq yaproqlar orasida qip-yalang'och bo'lib cho'milib yurgan vaqtlarimdagiday eski xotiralar emas... Dengizday poyonsiz bir ko'l... âœœlchida katta-katta yaproqlar, atrofida daraxtlar bo'lsa, bu ko'l qanday qilib dengizday katta bo'lishi mumkin?âœœ deyasizlar... Xudo haqqi, yolg'on so'zlayotganim yo'q, o'zim ham sizlarga o'xshab hayronman... Ammo, aslida shunday bo'lgandan keyin ilojim qancha?..âœœ Inshom sinfa o'qilganda, dugonalarni men tomonga o'g'irilishib, qahqaha urib kulib yuborishdi. Bechora Aleksiy opa ularni tinchitish uchun anchagina zahmat chekdi.

Qayd etilgan

shoir

Moderator
Mega Member

Rahmat
-aytdi: 2814
-oldi: 761
Xabarlar: 10773

Re: Choliqushi (roman). Rashod Nuri Guntekin

« Javob #6 : 11 Oktyabr 2007, 12:50:48 »

***

Qizig'i shuki, Aleksiy opa qora kiyimi ichida kosov singari bo'yli, ohorli oppoq yoqasi, saroy xonimining peshonaga tortilgan chorshafiga o'xshab bosh kiyimi tagidan ko'rinib turgan sepkilli qonsiz yuzi va anorgul singari qip-qizil lablari bilan hozir

Shoiru she'ru shuur

ro'paramda paydo bo'lib, yana o'sha savolni bersa, hozir ham o'shandan boshqa javob topolmasam kerak, yana baliqday ko'lda tug'ilganimni ayta boshlayman.

Keyinchalik u yoq-bu yoqdan surishtirib bilsam, bu ko'l Musul atrofida, oti doim esimdan chiqib qoladigan bir kichkina qishloq yonboshida ekan; mening poyonsiz dengizim chakalak orasidagi quruq irmoqdan qolgan bir hovuch suvdan iborat ekan.

 Qayd etilgan

shoir

Moderator
Mega Member

Rahmat
-aytdi: 2814
-oldi: 761
Xabarlar: 10773
Shoiru she'ru shuur

Re: Choliqushi (roman). Rashod Nuri Guntekin

« Javob #7 : 11 Oktyabr 2007, 12:51:05 »

***

Otam u mahallar Musulda xizmat qilari ekan. Men ikki yarim yoshlar chamasida ekanman. Yoz shu qadar issiq kelibdiki, shaharda turishning iloji qolmagandan ke- yin, otam meni onam bilan qishloqqa keltirib qo'yishga majbur bo'libdi. O'zi esa har kuni ertalab otda Musulga tushar, kechqurunlari, kun botgandan keyin yana qaytib kelar ekan.

Onam menga qaray olmaydigan ahvolda qattiq kasal ekan. Shuning uchun ancha vaqtlargacha qarovsiz qolibman... Oylab xizmatkorlar uyida sarson bo'libman. Ke- yin qishloqlarning biridan Fotima degan kimsasiz bir arab xotinni topishgan. Fotima meni yangigina o'lgan chaqalog'i o'rnida ko'rib, undan qolgan siynasi bilan onalik mehrini menga beribdi.

Dastlabki yillarda sahro bolasiday o'sibman... Fotima meni orqasiga qopchiqday osib olib, jazirama oftoblarda ko'tarib yurar, xurmo daraxtlariga ham ko'tarib chiqar ekan.

Shunday qilib, o'sha paytlar men hali aytgan qishloqqa kelibmiz. Fotima meni har kuni ertalab oziq-ovqatimiz bilan shu chakalikka keltirar; meni qip-yalang'och qilib suvga solar ekan... Kechqurungacha yumalanishib o'ynashar, ashulalar aytishar, birga ovqat qilishar ekanmiz... Keyin, uyqumiz kelganda, qum yig'ib yostiqliq qilar, gavdalarimiz suvda, boshlarimiz qumda quchoqlashib, betlarimizni betlarimizga qo'yishib uyquga ketar ekanmiz...

 Qayd etilgan

shoir

Moderator
Mega Member

Rahmat
-aytdi: 2814
-oldi: 761
Xabarlar: 10773
Shoiru she'ru shuur

Re: Choliqushi (roman). Rashod Nuri Guntekin

« Javob #8 : 11 Oktyabr 2007, 12:51:45 »

Suv hayoti tanu jonimga shunchalik singib ketgan ekanki, Musulga qaytganimizda dengizdan chiqqan baliqday qiynalib qolibman. Fe'lim buzilib, har zamon tipirchilar, payti keldi deguncha ust-boshimni yechib tashlab, ko'chaga qip-yalang'och yugurib chiqib ketar ekanman...

Fotimaning burnidan, betlaridan, qo'llaridan g'urrallar arimas edi. Men bu xil g'urrallarga shunchalik odatlanib qolgan edimki, g'urrasiz yuzlar menga hamisha xunuk ko'rinardi.

Mening uchun eng katta motam Fotimadan ajralishim bo'ldi.

Shaharma-shahar yura-yura axiyri Karbaloga keldik. U vaqt to'rt yoshlarda edim. Bunday yoshda ko'p narsalarni uncha-muncha esda olib qolish mumkin. Fotimaga yaxshigina yerdan kuyov chiqdi. Enamning kelin bo'lgani, go'shangaga kirgani bugungiday ko'z o'ngimda.

Yuzlari Fotimani singari g'urra bo'lgani uchun menga nihoyatda go'zal ko'ringan xotinar bilan to'la uyda meni quchoqdan quchoqqa olishar, keyin Fotimaning yoniga o'tqazishardi.

So'ngra o'rtaga qo'yilgan barkashlardan hovuchlar ovqatlar yeganimizni eslayman. Nihoyat, kun horg'inligidan va hardam xurmacha singari yumalayverishdan charchab enagamning tizzasida yana barvaqt uxlab qolibman.

 Qayd etilgan

shoir

Moderator
Mega Member

Rahmat
-aytdi: 2814
-oldi: 761
Xabarlar: 10773
Shoiru she'ru shuur

Re: Choliqushi (roman). Rashod Nuri Guntekin

« Javob #9 : 11 Oktyabr 2007, 12:51:59 »

Fotima onamiz o'g'li Husayn Karbaloda shahid bo'lganda hayotimidi-yo'qmidi — bilmayman. Bechora ayol o'sha qora kungacha yashab, jigargo'shasi dog'ida har qancha faryod ko'targan bo'lmasin, lekin uning faryodi to'y kechasining ertasiga begona bir xotin quchoq'ida yotganimni ko'rib, men ko'targan dodu faryod oldida hech narsa bo'lmagandir..

Xullas, Karbalo Karbalo bo'lib bunday shovqinli motamni ko'rmagandir, deb o'ylayman. Faryod urib yig'lashdan, o'hu vohdan ovozim bo'g'ilgach, katta odamlar singari ochlik e'lon qilib, necha kungacha ovqat yemadim.

Enagamdan ayrilib, hasrat ichida qoldim, lekin bu hasratni bir necha oylardan so'ng Husayn nomli bir suvori askargina unuttira oldi. Husayn ta'lim paytida otdan yiqilib, mayib bo'lgan askar edi. Otam uni uyga xizmatkor qilib oldi. Husayn devonaroq odam edi.

Meni jonidan ortiq yaxshi ko'rardi. Men esam uning sevgisini oyoq osti qilib, tuzatib bo'lmaydigan bir vafosizlik bilan xorlardim.

Men Fotima bilan birga yotib o'rganib qolgan bo'lsam ham, bu bilan birga yotmas edim. Lekin saharda xo'rozlar qichqirdi deguncha ko'zlarimni ochib uning xonasiga yugurib kirar, ot minganday ustiga minib olib, barmoqlarim bilan qovoqlarini yirib ochardim.

 Qayd etilgan

shoir

Moderator
Mega Member

Rahmat
-aytdi: 2814
-oldi: 761
Xabarlar: 10773
Shoiru she'ru shuur

Re: Choliqushi (roman). Rashod Nuri Guntekin

« Javob #10 : 11 Oktyabr 2007, 12:52:12 »

Ilgari Fotima meni bog'larga, dalalarga o'rgatgan bo'lsa, Husayn kazarmaga, askarlar muhitiga olib kirdi. Bu uzun mo'ylovli yo'g'on odamning har xil o'yinlarga ustaligini hech kimda ko'rgan emasman. O'yinlarining asl go'zalligi xavfli, hayajonli kiliqlarida edi. Masalan, meni rezinka to'pday osmonga irg'itib ushlab olar yoki qalpog'iga o'tqazib oyoqlarimdan ushlardi-da, turgan yerida sakrar, gir aylanar edi. Sochlarim to'zg'ir, ko'zlarim tinar, maza qilganimdan shunday qiyqirib-qichqirardimki, bunday lazatni keyin hech qaerda topmadim.

Ba'zan yomon oqibatlar ham bo'lardi. Lekin men, oramizdagi ahdga binoan, o'yinda jonim achisa yig'lamasligim, undan hech kimga shikoyat qilmasligim kerak. Men katta odamlarday sir saqlashga o'rgandim. Meni bunga insofdan ko'ra ko'proq, u men bilan o'ynamay qo'yadi, deb qo'rqanligim majbur qilardi.

Kichikligimda meni qilig'i sovuq deyishardi. Balki bu to'g'ridir ham. Nimagaki, kim bilan o'ynasam jonini og'ritar, dodlatar edim. Bu fe'l harholda Husayn bilan bo'lgan o'yinlarimning oqibati bo'lsa kerak.

Jonim har qancha og'riganda ham falokatni oh-voy qilmay, ochiq chehra bilan qarshilashim undan menga bir yodgordir.

Husayn ba'zan kazarmada anatoliyalik askarlarga cholg'u chaldirar, meni yana xurmachaday boshiga o'tqazib olib, qiziq o'yinlar qilardi.

 Qayd etilgan

Re: Choliqushi (roman). Rashod Nuri Guntekin

shoir

Moderator
Mega Member

Rahmat
-aytdi: 2814
-oldi: 761
Xabarlar: 10773
Shoiru she'ru shuur

« Javob #11 : 11 Oktyabr 2007, 12:53:05 »

Bir payt u bilan otda ham sayr qiladigan bo'ldik. Otam uyda yo'qligida Husayn og'ildan otni olib chiqar, meni quchog'iga olib dalalarda soatlaracha o'ynatib yurardi. Biroq bu ermagimiz uzoqqa bormadi. Ishqilib, gunohiga qolmayin-u, oshpaz xotin bo'lsa kerak, u bir kun bizni otamga chaqdi, bechora Husayn otamdan ikki tarsaki yedi-yu, shu-shu otga yaqinlashmay qo'ydi. Asl muhabbat g'avg'osiz, shovqinsiz bo'lmaydi, deyishadi. Biz ham Husayn bilan kunda eng ozi to'rt-besh marta urishib olardik. Bir qiziq odatim bor edi. Xonaning bir burchagida cho'kkalab, yuzimni devorga o'girib olardim. Husayn uch-to'rt minutcha meni o'z holimga tashlab qo'yar, keyin rahmi kelib, birdan ko'tarib olardi-da, chinqirtirib yuqoriga irg'itar edi. Quchog'ida bir oz tixirlik qilib o'tirganimdan so'ng axiyri betidan o'pishga rozi bo'lardim. Shu taxlit yarashib olardik. Husayn bilan qadrdonligimiz ikki yil davom etdi. Lekin u yillar hozirgiga hech o'xshamaydi. Shu qadar uzun, shu qadar uzun ediki ular!..

Qayd etilgan

shoir

Moderator
Mega Member

Rahmat
-aytdi: 2814
-oldi: 761
Xabarlar: 10773
Shoiru she'ru shuur

Re: Choliqushi (roman). Rashod Nuri Guntekin
« Javob #12 : 11 Oktyabr 2007, 12:53:34 »

***

Yoshlik xotiralarimni so'zlab turib, nuqul Fotima bilan Husayndan bahs etishim bir oz ayb bo'lmasmikan? Mening otam Nizomiddin nomli bir suvori mayori edi. Onamga uylangan yili uni Diyorbakirga jo'natishgan. Shu ketganicha Istambulga boshqa qaytib kelmagan. Diyorbakirdan Musulga, Musuldan Xonikinga, u yerdan Bag'dodga, Karbaloga* o'tgan... Bir yerda aqalli bir yil ham turmagan. Onamni menga o'xshatishadi. Onam otamga tushgan yili oldirgan bir rasmi bor, xuddi mening o'zginam. Faqat bechora onam sog'liq jihatidan menga hech o'xshamas edi. Juda zaif ekan. Bitmas-tuganmas yo'llarga, tog'larning qattiq havosiga, dalalarning jaziramasiga chidash beradigan sog'lig'i yo'q ekan. Keyin, aftidan, tag'in bir kasali ham bo'lgan. Behoraning er bilan bo'lgan butun hayoti shu kasallikni yashirish bilan o'tgan... Nima qilsin, otamni juda yaxshi ko'rar ekan. Meni zo'rlab erimdan ajratishadi, deb qo'rqar ekan... Otam Istambuldan hamon uzoqlashib borar, har bir safari oldidan onamga: — Seni hech bo'lmasa bir mavsumgina, mayli, ikki oygina onangni yoniga yuborib turay. Onang bechora ham qarib qoldi... Kim bilsin seni ko'rgisi kelib, yuragi ezilib o'tirgandir, — desa, onam: — Shu yog'ini ham pisanda qilibmidik? Istambulga birga qaytamiz, demabmidik? — deyarkan.

Qayd etilgan

shoir

Moderator
Mega Member

Rahmat
-aytdi: 2814
-oldi: 761
Xabarlar: 10773
Shoiru she'ru shuur

Re: Choliqushi (roman). Rashod Nuri Guntekin
« Javob #13 : 11 Oktyabr 2007, 12:54:03 »

Gap kasaliga borib taqalsa:
— Mening hech qanaqa dardim yo'q... Picha charchadim, xolos... Tunov kuni havo bir oz o'zgardi-da, shundan bo'ldim, o'tib ketadi... — deyar ekan. Ammo Istambulni ko'rgisi kelganini otamdan hamisha yashirib kelar ekan. Tavba, yashirib bo'larmidi. Uyquga ketganidan ikki minut o'tar-o'tmas otamni uyg'otar, Qalandardagi chorbog'imizni, naryoqdagi chakalakni yoxud Bosfor suvlarini ko'rganligini aytar ekan... Jindakkina uyqu ichida o'tgan bir necha minutga shu qadar uzun tushni sig'dirish — u yerni odam juda ham ko'rgisi kelgan bo'lishidan emasmikan? Buvim harbiy ministrlikka, saroy mulozimlarining oldiga borib, otamni Istambulga qaytarishlarini har qancha iltimos qilsa ham, har qancha yig'lab-siq'tasa ham, bu yolvorishlar hech qanday naf bermagan. Nihoyat, onamning kasali og'irlashgandan so'ng otam hech bo'lmasa uni Istambulga olib borib qo'yish uchun bir oyga ruxsat so'ragan-u, javobni ham kutib o'tirmasdan yo'lga chiqqan. Tuyalarga ortilgan kajavalarda o'tirib cho'ldan o'tganimiz xuddi bugungiday esimda. Bayrutga yetib, dengizni ko'rishimiz bilanoq onam bir oz jonlanganday bo'ldi. Qo'ngan uyimizda onam meni ko'rpassiga o'tqazib, sochlarimni taradi, qo'llarimning kirilgini, tugmalarimning tushganligini ko'rib xafa bo'ldi, boshini bag'rimga bosib yig'ladi.

Qayd etilgan

shoir

Moderator
Mega Member

Rahmat
-aytdi: 2814
-oldi: 761
Xabarlar: 10773
Shoiru she'ru shuur

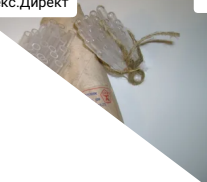
Re: Choliqushi (roman). Rashod Nuri Guntekin
« Javob #14 : 11 Oktyabr 2007, 12:54:38 »

Bir-ikki kundan keyin o'rnidan turdi. Sandig'idan yangi kiyimlarini olib yasandi. Kechqurun otamni kutib olgani pastga tushdik. Otam menda qo'rs tabiat askar taassurotini qoldirgan edi. Lekin o'shanda onamning turib yurganini ko'rib, suyunganidan yugurib keldi-da, onamni endigina yura boshlagan go'dak boladay qo'llaridan ushlab yig'ladi — men buni hech esimdan chiqarmayman.... Bu bizning birga kechirgan so'nggi kunimiz bo'ldi. Onamni ertasi kuni ochiq sandiq yonida, boshi kiyimlar bo'xchasi ustiga qo'yilgan, lablarida qon qotib qolgan holda topishdi — onam o'lib qolgan edi. Olti yashar bolaning ancha-muncha narsaga aqli yetishi kerak. Lekin men hech nimani uqmaganday parvosiz yuraverdim. Biz tushgan uyda odam ko'p edi. Hali ham esimda, bir necha kungacha kattakon bog'da bolalar bilan bog'ishib yurdim, Husayn bilan ko'chalarda, dengiz bo'ylarida aylandim, jome hovlisiga kirib qubbalarni tomosha qildim. Onamni begona yerga qo'yganimizdan so'ng, Istambulga qaytish otamning yuragiga sig'madi.... Innaykeyin, buvim, xolalarim bilan ko'rishishdan qochdi shekilli ham... Shunga qaramay, meni ularning oldiga yuborishni o'z burchi deb bildi. Nazarimda, kun sayin o'sib borayotgan qiz bolani kazarmada, askarlar qo'lida tarbiyalash yaxshi bo'lmaydi, deb o'ylagan bo'lsa ham kerak.

Qayd etilgan

Rashod Nuri Guntekin. Yashil kecha (roman) Muallif AbdulAziz	Bo'lim Jahon adabiyoti	Javoblar: 0 Ko'rilgan: 3868	03 Mart 2012, 12:42:13 muallifi AbdulAziz	
Musavvirning yoshlikdagi shamoili (roman). Jeyms Joys Muallif AbdulAziz	Bo'lim Jahon adabiyoti	Javoblar: 353 Ko'rilgan: 83523	08 Yanvar 2009, 07:11:15 muallifi AbdulAziz	
Alkimyogar (roman). Paolo Koelo Muallif AbdulAziz	Bo'lim Jahon adabiyoti	Javoblar: 153 Ko'rilgan: 71502	08 Yanvar 2009, 06:59:52 muallifi AbdulAziz	
Abdulla Qodiriy. O'tkan kunlar (roman) Muallif shoir	Bo'lim O'zbek nasri	Javoblar: 617 Ko'rilgan: 238283	21 Noyabr 2009, 11:40:32 muallifi AbdulAziz	
Ahmad Lutfiy Qozonchi. Qaynona (roman) Muallif Munira xonim	Bo'lim Jahon adabiyoti	Javoblar: 160 Ko'rilgan: 61902	03 Fevral 2010, 10:27:33 muallifi AbdulAziz	

Яндекс.Директ

Наконечник кварцевый для термопар.

20 руб. Доставка по РФ.

[medtexlab.ucoz.ru >](http://medtexlab.ucoz.ru)

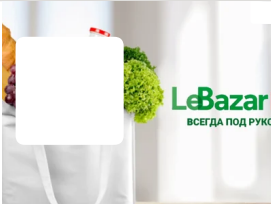
Новый x50 L2 High Five Сегодня!

[l2name.ru >](http://l2name.ru)

Хочешь продать трансформатор ТМГ?

Дорого покупаем б/у электрооборудование по всей стране! Звони! Деньги сразу!

[ooo380v.ru >](http://ooo380v.ru)

LeBazar – интернет магазин

Доставка продуктов и товаров для дома. Цены как в супермаркете!

[Скачать](#)

Строительные леса в Узбекистане!

[lesa1.uz >](http://lesa1.uz)

